

F. t. l. vedr. retsplejeloven

kan træffe afgørelse om referatforbud af hensyn til sigtede eller tiltalte personer under 18 år.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2 og betænkningen side 37 og 110-112.

Til § 30 b

Det foreslås i *stk. 1*, at parterne og - som noget nyt - de repræsentanter for massemedierne, der er til stede, skal have lejlighed til at udtale sig, inden retten træffer afgørelse om referatforbud.

Efter *stk. 2* kan et referatforbud ophæves af retten af egen drift eller efter anmodning fra parterne eller mediernes repræsentanter. Det kan forekomme, at tidligere nedlagte forbud bliver betydningsløse på grund af efterfølgende omstændigheder.

Det er ikke nødvendigt for at kunne anmode om ophævelse, at massemediet var repræsenteret, da forbudet blev nedlagt. Massemedierne vil således kunne begære et referatforbud ophævet, som de er blevet bekendt med gennem aktindsigt.

Anmodning om ophævelse af et referatforbud skal indgives til den ret, der har truffet den tidligere afgørelse. Er domsforhandlingen afsluttet, følger det af retsplejelovens § 91, stk. 2, at afgørelsen træffes uden medvirken af domsmænd.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 6.2 og betænkningen side 37-38 og 118-122.

Til § 31

Bestemmelsen drejer sig om navneforbud. Efter *stk. 1* er et navneforbud som hidtil et egentligt identifikationsforbud.

Adgangen til at nedlægge navneforbud foreslås begrænset i forhold til den gældende bestemmelse i lovens § 31, stk. 3, 4. pkt., hvorefter navneforbud kan nedlægges, hvis ingen offentlig interesse findes at tale imod det. Efter det foreslåede *stk. 1* er det en betingelse for at nedlægge navneforbud, at offentlig gengivelse af navnet m.v. vil udsætte nogen for en unødvendig krænkelse.

Det vil afhænge af sagens karakter og af personlige forhold, om offentliggørelse af et navn m.v. vil udsætte nogen for en unødvendig krænkelse. Omtale af et navn under den tidlige efterforskning af en sag, hvor der endnu ikke er taget stilling til tiltalespørgsmålet, vil efter omstændighederne kunne være en unødvendig krænkelse. Har et navn f.eks. i længere tid ved forudgående omtale i medierne været kædet sammen med en strafbar handling, vil en fortsat omtale næppe være krænkende i samme grad, som hvis den pågæl-

dende ikke tidligere har været sat i forbindelse med det strafbare forhold.

Hvis den pågældende selv er stået frem i et eller flere massemedier, bør der ikke nedlægges navneforbud.

Det er uafklaret, om de gældende bestemmelser om navneforbud finder anvendelse på juridiske personer. I det foreslåede *stk. 2* slås det imidlertid fast, at der også kan nedlægges navneforbud vedrørende en juridisk person. Navneforbudet er dog ikke så vidtgående, idet det alene omfatter gengivelse af den juridiske persons navn - herunder binavn og kaldenavne - og adresse.

Formålet med bestemmelsen i *stk. 2* er på den ene side at gøre det muligt at undgå, at den juridiske persons navn fæstner sig i offentlighedens erindring i relation til straffesagen, og på den anden side at sikre, at det er muligt at lave meningsfulde referater af retssagen, selv om der er nedlagt navneforbud. Dette ville ofte være vanskeligt, hvis navneforbudet var et egentligt identifikationsforbud svarende til det, der gælder ved navneforbud vedrørende fysiske personer.

I *stk. 3* er nævnt nogle forhold, der taler imod navneforbud, og som skal tages i betragtning ved den samlede vurdering af, om navneforbud bør nedlægges. Offentligheden har ofte en rimelig interesse i at få at vide, hvem der er sigtet eller tiltalt i en sag. Som eksempler på sådanne sager kan nævnes de alvorlige forbrydelser, der behandles ved nævningeting, og andre straffesager, der ud fra en samfundsmæssig vurdering er særligt betydningsfulde - eksempelvis visse skatte- og miljøstraffesager. Endvidere kan nævnes sager, hvor der rejses tiltale mod et bestyrelsesmedlem eller en direktør i et børsnoteret aktieselskab, mod en offentligt ansat eller mod en person i offentligt tillidshverv for strafbart forhold, når det strafbare forhold er begået i forbindelse med hvervet eller stillingen.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs § 31, stk. 3, 5. pkt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2 og betænkningen side 38-39 og 113-116.

Til § 31 a

Efter *stk. 1* skal parterne have lejlighed til at udtale sig, inden retten træffer afgørelse om navneforbud. Dette svarer formentlig til den praksis, der allerede følges i dag. Som noget nyt foreslås det endvidere - ligesom ved afgørelser om dørlukning og referatforbud - at også tilstedeværende journalister m.v. skal have lejlighed til at udtale sig.